Aº. 1832. Nº. 45.

De uitgave van deze Courant geschiedt des Woensdags en Zaturdags, bij de GEZUSTERS SERRES. Het abonnement is ƒ 9,95 per Jaar.

Advertentiën worden aangenomen tegen 25 cents elken regel, mits op een zegel van 75 cents geschreven. Bijdragen zullen met dankbaarheid ontvangen worden.

SURINAAMSCHE COURANT.

WOENSDAG, DEN 6den JUNIJ.

PARAMARIBO.

ADVERTENTIËN.

VERKOOP BIJ EXECUTIE, ten overstaan van den Griffier der *Regtbank van Kleine Zaken*, van de SLAVEN: *Andries*, *Sambo*, *Avantuur*, *Legaat*, *Donné*, *Cojo*, *Frans*, *Jeck*, *Plato*, *Jantje*, *Sergant*, *Frederica*, *Cato*, *Winst*, *Annaatje*, *Catharina*, *Johanna*, *Barend*, *Frederica*, *Elisabeth* en *Antoinette*; alle aankomende JOHANNES CAREL en GERRIT MULLER.

Deze Executive Verkooping zal plaats vinden op Woensdag den 13de Junij e. k., 's voormiddags ten *negen* uren, voor het Lokaal van het *Hof van Civile en Criminele Justitie* dezer Kolonie.

Het Proces-Verbaal van arrest of in beslagneming, ligt ter *visie*, ter Griffie van de Regtbank voormeld.

Paramaribo, 5 Junij 1832.

De Deurwaarder bij de Regtbank van Kleine Zaken, speciaal belast met de vervolgingen van nalatige Belastingschuldigen,

A. J. POLAK.

2de ADVERT.

WORDT bij *publieke Inschrijving*, aan de meest biedende, mits goedgekeurd wordende, te *Koop* aangeboden:

Van Plantagie *Good Intent cum annexis*: 24 vierkante balen SCHOONE KATOEN.

De Katoen ligt in de Waag ter bezigtiging.

Voorts de bij vorige Couranten geannonceerde Verkoop van:

21 vaten SUIKER, van Plantagie *Catharina Sophia*.

De Kooper moet de Suiker voor eigen rekening en risico laten afhalen.

De inschrijving-billetten zullen ter Griffie van den *Hove van Civile en Criminele Justitie* worden aangenomen tot Vrijdag, den 8sten dezer, des voormiddags 2 uren, als wanneer dezelven door Heeren Gecommitteerde Raden, op Zaturdag, den 9den daaraan volgende, zullen worden geopend.

Paramaribo, 5 *Junij* 1832.

V. VAN HALM Jz.,
Seq c. s.

DE ondergeteekende biedt te *Koop* aan: *Vijftien* ▭ balen SCHOONE KATOEN, aankomende den Boedel wijlen CHARLES STUART, en liggende in 's Lands Waag.

Inschrijvings-Billetten zullen worden aangenomen tot den 9den dezer, des voormiddags ten *Elf* uren.

Paramaribo, 5 *Junij* 1832.

DAVID. J. PRESBURG,
c. s. qq.

Uit de Hand te koop:

DE PLANTAGIE *WELTEVREDEN*, gelegen aan de rivier *beneden Commewijne*, met de daaraan behoorende GRONDEN, waarvan nog een gedeelte in bewerking is; alsmede een daarop staand WOONHUIS, Twee ZIJ-GEBOUWEN, REGENBAK en SLUIS, mitsgaders nog *acht* koppen SLAVEN; — te bevragen bij

G. C. B. WEISSENBRUCH qq.

EENE *maandelijksche* leverantie van 1000 bossen goede boomrijpe BANANNES; te bekomen van Plantagie *Lust en Rust*. — Adres bij

H. BIJLAART.

DE reeds bij vorige Couranten aangekondigden Verkoop van het *HUIS* en *ERF*, aan de *Wagenwegstraat*, bekend onder L. D. Nº. 139a, aankomende den Boedel wijlen den Heer M. TDLOHREG, zal alsnu plaats hebben op Vrijdag, den 8sten Junij e. k., des namiddags ten *vier* uren, door en ten huize van den Vendumeester M. A. KEIJSER, alwaar de Koopconditie ter *visie* ligt.

Paramaribo, 30 *Mei* 1832.

JOHs. HELB qq.

M. A. KEIJSER zal *HEDEN MORGEN* op Vendu verkoopen: Provisien, pullen Raap-Olie, Broodsniker, vaatjes Witlood, kisten Roode en Rhijn Wijnen, ps. fijne Linnen, blaauwe en witte Salempoeris, Cambrics, Drill, Satinet, enz.

J. VAN GELDER Hz.

ZAL op DINGSDAG, den 12den dezer, 's namiddags ten 4 uren, door den Vendumeester M. A. KEIJSER, ten zijnen Pakhuize doen verkoopen:

s. f. Batist Katoen; Schotsch Cambrix; ¾ witte Drill; gekleurde dito; gestreept Satinet; Dames en Heeren Handschoenen; gemaakte Hemden met jabots; losse Boorden; roode, blaauwe, geele en groene O. I. kreppe Kleedjes; dito Shallons; Merinosse Shalws en Shallons; zwarte kante dito; s. f. dames-, meisjes- en kinderen Kousen; garen en katoene Mans dito; een extra groot blaauw TAFEL-SERVIES; dames Vingerringen en Doekspelden; Brillen; Desertmessen; Anker- en Scheer dito; en diverse andere Goederen meer, welke allen op den Verkoopdag te bezigtigen zullen zijn.

DE ondergeteekenden, *Beheerders* van den Boedel en Nalatenschap wijlen den Heer ISAC DE LA PARRA JUNIOR, verzoeken elk en een iegelijk, welke iets te pretenderen of verschuldigd zijn van- en aan gemelde Boedel, opgave en betaling te presteren aan de tweede ondergeteekende.

Paramaribo, 6 Junij 1832.

BN. DE LA PARRA qq.
P. E. SIMONS qq.

☞ Ook zijn bij bovengenoemden voor *civile prijzen* te bekomen: Beste BOLLETRIE-CINGELS.

KAPITEIN L. TEUNIS, voerende het Brik-Schip *de Hoop*, zal op den 15de dezer, deszelfs Brievenzak sluiten en de reis naar *Amsterdam* aannemen.

Hij verzoekt alzoo Heeren Inladers hunne Producten bij tijds aan Boord te willen zenden.

Paramaribo, 6 Junij 1832.

SCHEEPSTIJDINGEN.

Uitgezeild.

DEN 5den dezer, Z. M. Brik van Oorlog *VALK*, Bevelvoerder: den Luitenant der Eerste klasse, H. J. GALUP, over de Eilanden St. Eustatius, St. Martin, Curaçao, naar het Moederland.

NIEUWSTIJDINGEN.

In de CURAÇAOSCHE COURANT van 5 Mei jl., lezen wij het volgende, uit eenen brief van *Maracaibo*, dd. 21 April jl.

» *Santander* is door de Conventie van Nieuw Granada tot President van dien staat gekozen en benoemd; aldus heeft de trouw en standvastigheid van dien kundigen en roemvollen staatsman eindelijk gezegepraald; zijne getrouwheid aan de grondwet heeft hem *Bolivar's* haat op den hals gehaald, en het tegen hem uitgesproken vonnis, na den opstand van Bogota, was ten hoogste onregtvaardig, daar het ten volle bewezen is, dat hij geen deel in de opschudding had; hij is nimmer verhoord geworden, en ware het niet dat *Bolivar* zijnen invloed en de wraak zijner partij met grond gevreesd had, dan zoude *Santander*, even gelijk de onschuldige *Padilla*, de doodstraf ondergaan hebben. De Heer *Marques*, gewezen minister van Binnenlandsche zaken, is door de Conventie tot Vice President benoemd. Van den Ecuador weet men niets verder dan hetgeen ik u vroeger gemeld heb; *Flores* heeft eene vuurspuwende proclamatie uitgegeven, waarin hij de Ecuatorianen te wapen roept om tegen Nieuw Granada ten strijde te trekken en deszelfs *eerzucht en wensch, of poging van vergrooting van grondgebied*, gelijk de dolle *Flores* het noemt, te straffen; ik geloof nogtans niet dat het op een' oorlog uitloopen zal, want *Flores* zal zelfs eerlang in den kuil vallen die hij voor anderen graaft; hij bezit zeer weinig populariteit in den Ecuador; men is zijne snoeverijen reeds wars en men zal niet dulden om zijne eerzuchtige plannen ten koste van den binnenlandschen vrede voort te zetten; hij is een jonge losbol, dapper zonder beleid, en bezit volstrekt geene talenten noch geschiktheid om de zoo moeijelijke rol van staatsman te spelen.»

De te PETERSBURG verschijnende *Nordische Biene* bevat eene reeks van tabellen over de bevolking, de nijverheid en de approviandering der Russische hoofdstad gedurende het jaar 1831. De stad telde alstoen 448,221 inwoners, waaronder 316,211 van het mannelijk en 132,010 van het vrouwelijk geslacht; hiervan behoorden 1924 personen tot de geestelijkheid, 24,901 tot den adel, 45,829 tot het militaire, 6,800 tot den koopmansstand, 44,393 tot de klasse der burgers, 11,795 tot die der kunstbeoefenaars, 117,426 tot den boerenstand, 63,119 tot verschillende vrije standen, 98,098 tot den dienstbaren stand, 2911 tot de voorstad Ochta en 13,035 tot het buitenland. Het getal der geborenen bedroeg 6511 waaronder 3515 jongens en 2996 meisjes; 1041 huwelijken zijn er gesloten; het getal der overledenen beliep 25,715, waarvan 9258, namelijk 5820 van het mannelijke en 3438 van het vrouwelijk geslacht aan de cholera overleden; aan die ziekte waren in het geheel 13,152 personen, namelijk 8856 mans en 4296 vrouwen ziek gevallen. St. Petersburg telde in het vorige jaar 140 Grieksch-Russische kerken, 20 voor dissidenten en 19 voor onderscheiden andere godsvereeringen, 2 kloosters, 4 kapellen, 4 aartsbisschoppelijke paleizen, 9 andere paleizen, het kasteel van den ingenieur, 2654 steenen en 5330 houten huizen. In dat jaar bestonden er 187 fabrijken, waarvan 12 nieuw opgerigt waren. Er werden 140,602 stuks rundvee, 15,350 schapen en 537 varkens ter markt gebragt.

MENGELINGEN.

In het huis der afgevaardigden van den staat Virginie werd niet lang geleden een voorstel gedaan tot het uitschrijven eener belasting op de »oude vrijers.» Indien zulks meer dan scherts geweest is, zegt de *Boston Courier*, moge het ons geoorloofd zijn den wensch uit te drukken, dat den ouden vrijers het voorregt geschonken worde, van *onbelast* te blijven bestaan, daar zij niets anders dan een koud, troosteloos leven leiden. Wordt een oude vrijer van diegenen gescheiden, met wie hij door de banden der bloedverwantschap is verbonden, dan is zijn leven geenszins benijdenswaardig genoeg om van hetzelve het voorwerp eener belasting te maken, want zijn verlatene toestand is waarschijnlijk niet zoo zeer zijne schuld, dan wel zijn ongeluk. Zeer dikwerf is eene of andere schoone, maar weifelmoedige dame daarvan de oorzaak, en niet de oude vrijer. Zonde het derhalve niet oneindig billijker zijn eene belasting op de oude vrijsters te leggen?

Wanneer de bezigheid van het dagelijks beroep ten einde is gebragt, werwaarts moet alsdan de ongehuwde man zich wenden? Hij heeft geen magneet die hem aantrekt, geene gade aan wier boezem hij verpozing vindt. Hebben zijne zaken eenen voorspoedigen gang, dan heeft hij niemand die de zegeningen der wereld vol hartelijkheid met hem deelt. Zijn aanzijn is koud, zonder liefde Hij treedt eene herberg binnen; doch, wat hij aldaar geniete, — hij geniet het voor zijn geld. Men betoont hem achting, spreekt vriendelijk met hem — maar treft hem de armoede, tast hem een ziekte aan, hoe snel verdwijnen alsdan die bewijzen van achting en waar blijven alsdan de woorden van vriendelijke toeneiging? Zij vervliegen als de snelle winden der nacht.

»Keert hij in zijne woning terug, — aldaar ontmoet hem niets dan de eenzame haard, de wanden en het huisraad. Dat is zijne wereld. De avond is lang; de nacht nog langer; hij gevoelt zich ellendig tot dat de morgen weder ontwaakt, en hij tot de werkzaamheden van zijn beroep terugkeert. Zijn eenig vermaak bestaat in het opeen stapelen van schatten! En als hij sterft, wie wint alsdan dien rijkdom? Bloedverwanten met koude, dikwerf met begeerige harten, die welligt hem verwenschten omdat hij zoo lang leefde. Intusschen noodigen wij alle Virginische ongehuwde heeren uit om tot ons naar Messasuchets over te komen, want hier bevinden zich, volgens het laatste dagblad, 14,000 onverloofde jonkvrouwen, van welke voorzeker menig eene zich gelukkig zouden achten hare hand en haar lot op aarde met eenen edelaardigen Virginier te verbinden.»

Onlangs heeft op eenen nacht te Parijs een dubbele zelfmoord plaats gegrepen. De heer *Escousse*, in de letterwereld reeds bekend door zijn tooneelstuk *Faruch-le-Maure;* heeft met den heer *Labas*, door middel van den damp van in brand gestoken steenkolen, verstikt; *Labas* was een jongman van ongeveer 16 jaren; *Escousse* was nog geen 20. De beide jongelingen waren door eene vurige vriendschap innig onderling verbonden; beiden van zwaarmoedigen aard, treurden zij om de menschelijke ellende, en spraken van de noodzakelijkheid om er zich aan te ontrekken; gisteren avond, eindelijk schreef *Escousse* aan zijnen vriend: »Ik wacht u ten half 12 ure, de gordijn zal opgeligt worden; kom, opdat wij de ontknooping mogen verhaasten.” De jonge *Labas* kwam op het bepaalde uur; de steenkolen waren ontstoken, en de beide vrienden stierven in elkanders armen. Op eene tafel in dezelfde kamer vond men een briefje van de hand van *Escousse*, dus luidende: »Ik begeer, dat de dagbladen, die mijnen dood zullen vermelden, deze verklaring tot hun artikel toevoegen: *Escousse* heeft zich den dood gegeven, omdat hij zich hier niet op zijne plaats bevond; om dat telkens wanneer hij eene schrede voor- of achterwaarts deed, de kracht hem ontbrak; omdat de zucht tot roem zijne ziel niet beheerschte, indien, namelijk, er eene ziel bestaat.”

VOOR ÉÉNE FRANK KAN MEN ÉÉN KONING IN FRANKRIJK ZIEN.

In de *John Bull* van den 30sten Januarij jl., lezen wij de volgende merkwaardige anecdote, verhaald door een Heer die onlangs in Parijs geweest is. Deze zijn zijne eigene woorden: —

Wandelende in den omtrek van het paleis, hoorde ik iemand mij toeroepen »zou mijn Heer den Koning willen zien? ik wil hem voor een frank vertoonen!” Schoon het mij zeer bevreemde dat iemand die zoo gemeen uitzag zijn woord in dit geval kon houden, nam ik echter het aanbod aan en betaalde één frank. Mijn vriend begon uit al zijn magt te schreeuwen: '*Louis Philippe! Louis Phillippe!* en vergezelde zijn geschreeuw met het slaan met zijne rotting tegen de ijzeren tralien. — Het graauw schoot toe, vervoegde zich in het geroep zoodanig, dat het gebouw van *Louis Philippe, Louis Philippe*, weergalmde. De gehoorzame Monarch verscheen op dit geroep aan het venster en boog herhaalde malen zeer nederig. Meer beschaamd om mij te bevinden midden onder zulke smerige menigte, dan bevredigd over het bereiken van mijn oogmerk, trachte ik mij weg te maken, doch werd tegen gehouden door mijnen vriend *de Koning belooner*, met vele dankbetuiging voor de genotene gunst en aanbieding van zijnen dienst voor nieuwe vertooningen. »Zou mijn Heer Madame ook willen zien? Ik wil haar voor een ander frank vertoonen!” Ik bedankte beleefdelijk voor den aangeboden dienst en verwijderde mij om over de vervallen Majesteit en het merkelijk onderscheid tusschen het *Souvereine volk* en den *Burger Koning* te overdenken.

Men meldt hierbij dat op den 8sten December 1830 het paleis van St. James ook door de *werklieden van Londen* omringd werd, en dat het graauw niet terug wilde trekken voor dat zij den Koning meende gezien te hebben; doch dit is zeker dat de ministers den koning niet zouden overreden hebben om zich aan het gemeen te vertoonen, maar Sir HENRY BLACKWOOD werd in zijn admiraal uniform vertoond en het volk, dusdanig bedrogen, begroette hem met geestdrift en onderdanige vereering en keerde stil naar huis. In deze beide gevallen bestaat slechts dit onderscheid, in het eerste geval wordt *Louis Philippe* bedrogen die hebzucht voor getrouwheid aanneemt en in het andere wordt het volk door de ministers en raadgevers van *Willem* IV. bedrogen. De Koning van Engeland had echter niet noodig zijn volk te bedriegen, want hij had geen mededinger; hij vreesde niet dat het veranderlijke gemeen *Hendrik* V. zou uitroepen; en dit had *Louis Philippe* zeer te vreezen.

HET GEZONDHEDEN DRINKEN IN CHINA.

Het gezondheden drinken is wel overal een lastig gebruik, maar in China gaat het alle palen te boven. Die daar eenen anderen wil toedrinken, staat op, en gaat met zijnen beker, dien hij op de hoogte van den mond houdt, in het midden van het vertrek. Degeen wien hij eer wil bewijzen, moet hetzelfde doen. Zoo staan dan beide tegen elkander over. Nu neigt zich de een tot met zijnen beker tot aan de aarde; de andere insgelijks. Dit geschiedt drie, vier, vijf en nog meermalen achtereen, tot dat eindelijk beide te gelijk den beker aan den mond brengen, dien met éene teug ledigen, en nu elkander die holte toekeeren ten bewijze dat er geen droppel in overig is. Nu scheiden zij van elkander met diepe buigingen ruggelings gaande tot dat zij aan hunne zitplaatsen komen, alwaar, wanneer die naast elkander zijn, een nieuwe wedstrijd ontstaat, wie de meeste complimenten kan maken. Een van beide noopt den anderen, onder buigingen, met een zacht drukken op de schouders, met bidden en smeeken gepaard, om het eerst plaats te nemen. Eindelijk is de groote arbeid volbragt, en beide vallen in hetzelfde oogenblik op hunne zetels, en kunnen nu op hun gemak er toe overgaan, om een gebraden rottenstaartje of kikvorschbilletje te nuttigen.

PUNTDICHT.

De heer VON KNOLL kwam inspecteeren,
De schutters stonden in 't geweer;
Hij doet hen lustig manoeuvreren,
En wandelt vloekende op en neer.
Een ongepoetste knaap treft 's krijgers scherpe blikken;
Zijn leerwerk was gevlekt, verroest de snaphaan-loop
En, ... welk Inspector zou niet schrikken!
Aan zijn kapot ontbrak een knoop.
»*Wat naam, o smeerlap! heeft het noodlot u gegeven?*»
»*'k Heet* DUIT,” is 't antwoord van den schutterlijken (held.
»*Verd*..., herneemt VON KNOLL, »*ik zag in heel mijn leven*
»*Nog nimmer zulk gemeen stuk geld.*”
»*'t Is mogelijk, Kolonel! ik kan 't niet tegenspreken;*
»*Maar,*” bijt hij droogjes hem in 't oor:
»*Men koopt er toch in onze streken*
»*Ten minste nog* TWEE KNOLLEN *voor.*”

TANDEN PROCES.

Te Londen stonden onlangs twee dames voor de regtbank. De eene beweerde dat de andere hare tanden had ontvreemd, namelijk valsche, die haar dertig guinjes hadden gekost. Beide de dames woonden in hetzelfde huis, en de aangifte der tandelooze, die door getuigen staafde dat zij, vóór nog slechts veertien dagen een parel schoon gebit had gehad, won geloof, toen hare partij bewees dat deze hare tanden van eene onlangs verstorvene bloedverwant had *geërfd*. De regter kon nu niets anders of beters doen, dan de klagende partij aan te raden, hare tanden weder op te zoeken.

VROUWEN VERKOOP.

Toen voor eenigen tijd te Manchester eene vrouw openlijk te koop gesteld werd, riep haar echtgenoot alles uit wat hij slechts verzinnen kon, om zijne ongewilde waar aan den man te brengen. »Wie koopt eene »vrouw?» schreeuwde hij, »eene aardige »vrouw, eene mooije vrouw?»— “Roep dan ook eene goede vrouw,” fluisterde zijne wederhelft hem in. »Neen, neen,» antwoordde de eerlijke koopman, »bedriegen wil ik niemand.»

Wanneer ik zie, zeide een Noord-Amerikaansch volksvertegenwoordiger tot den bekenden staatkundigen schrijver SIMONDE, dat eene regering in Europa bij eene openlijke verklaring, of in de inleiding tot eenig decreet, aankondigt dat *zij den handel begunstigen, de kunstvlijt aanwakkeren en de fabrieken aanmoedigen wil*, dan sidder ik reeds voor de onderdanen van die regering, en mijne vrees wordt schier altijd bevestigd. Terwijl onze overheden meenen ons te beschermen, hebben zij schier altijd onze vrijheid in gevaar gebragt, en het volksvermogen verspeeld.

De vermaarde PÉRIANDER zegt: »De »weldadigheid moet de lijfwacht eens Ko»nings zijn.” — (Onze brave Koning heeft in het midden van het afschuwelijke Belgische volk geene andere wacht gehad en wat is zijn lot geweest? doch het waren slechts Belgen!! deze naam wordt meer en meer het synomym van *slecht*.)

Sommige kafferstammen in Afrika begraven hunne dooden niet, maar vermorzelen dezelven in eenen steenen mortier met eenen stamper, en van deze deegachtige massa bedienen zij zich tot bemesting hunner velden. Dit mag heeten, de wreedheid met de huishoudkunde te verbinden.

Toen onlangs te Nottingham het doodvonnis volvoerd werd aan de hevigste onlustverwekkers van het verwerpen der hervormingsbill, waren er twee veroordeelden, welke sedert geruimen tijd door opregte vriendschap waren verbonden. Toen de eene aan den voet der ladder van de galg was, stond hij te beven en gaf zich door luide klagten aan de wanhoop over; doch de andere zeide hem: »Kom, GEORGE! klim »maar op, de doodangst is schielijk over, »en dan zien wij elkander in den Hemel »weder!»